

Etcetera stuurde 4 artiesten op een Blind Date met een (hen) onbekende collega. Enkel gewapend met een opnameapparaat en een handvol drinkgeld, worstelden de twee koppels zich doorheen een dik uur conversatie.

BLIND DATE 2: Hanneke Paauwe & Josse De Pauw

Naam: **Josse De Pauw**
 Leeftijd: **55**
 Beroep: **theatermaker, schrijver;**
 Houdt van: **discussie en risico**
 Zet in op: **acteursspel**
 Motto: **'Als je zegt dat je wilt dat kunst iets met je doet, dan moet je ook de houding aannemen waarin ze iets met je kàn doen.'**

Naam: **Hanneke Paauwe**
 Leeftijd: **44**
 Beroep: **theatermaker, schrijver**
 Houdt van: **bijzondere publieksverhoudingen;**
 Zet in op: **onbaatzuchtige liefde;**
 Motto: **'Ik denk dat liefde helemaal niet simpel is.'**

Datum: **15 december 2007**
 Tijdstip: **20:16**
 Locatie: **Art Café Kartuizersstraat**
 Objecten:
1 denkbeeldig (Le Palais à 4 heures du matin, Giacometti)
 Kenden elkaar:
~~goed nauwelijks~~ **niet**

Josse: Ik was onlangs in Parijs op een Giacometti-tentoonstelling en ik was op zoek naar het houten beeldje *Le palais à 4 heures du matin*, een geometrisch werkje. De eerste keer dat ik dat zag, dacht ik meteen dat dit het decor zou kunnen zijn om het over de liefde te hebben. Het is een paleis om vier uur 's ochtends: heel erg mooi en tactiel. Je mag er niet aan komen, want het is heel broos maar je zou het wel willen. Op de ene of andere manier is het een werk dat mij heel erg ontroerd heeft. Al is het intussen lang geleden dat ik het heb gezien. Dat beeldje heb ik dus niet gevonden op de tentoonstelling maar gelukkig lag zijn gewurgde vrouw er wel. En die is ook prachtig, hoor. (*Woman with Her Throat Cut*, 1932. Een geabstraheerde hoop lichaamsdelen die horizontaal zijn uitgespreid, verbeeldt een gewurgde vrouw met haar benen uitgespreid onder zich. *nvdtr*).

We moeten het over liefde hebben, niet?

Hanneke: Ja, over de liefde in het algemeen, maar ook de liefde voor het theater.

J: Ja, de liefde voor het theater. Waarom hou je van het theater? In de voorstelling *Ruhe* die ik gemaakt heb, speel

ik een ex-SS'er die precies weet hoe een goed kunstwerk er uit moet zien. Het is een eis die je heel vaak hoort: dat een kunstenaar iets doet wat jij niet kunt. Het gaat dus eigenlijk over kunde in plaats van kunst. Je moet de natuur zo voorstellen dat ik er iets aan heb, zegt hij op een bepaald moment. Dat is een heel duidelijk begrip van de kunst. Maar ik vind die eis zo scherp gesteld. Heel vaak weet je niet precies welke kunde je nodig hebt om tot een bepaald kunstwerk te komen. Daar gaat het niet om in kunst. Eigenlijk wil die man gewoon zien wat hij graag ziet. Het is heel vaak zo dat mensen uitgebreid willen ingelicht worden over wat ze gaan kijken. Ze willen weten wat ze op hun bord gaan krijgen. Terwijl kunst en de liefde voor de kunst voor mij veel eerder gaan over het moment dat je iets over je heen laat komen, waarmee je achteraf dan nog altijd je zin kan doen. Het risico nemen om je iets te laten overkomen, in die veilige zone die het theater en de kunst uiteindelijk toch al is.

H: Dat vind ik ook wel heel belangrijk: of het nu esthetisch is of ik er van walg, kunst moet iets met je doen. Ze kan je niet onverschillig laten.